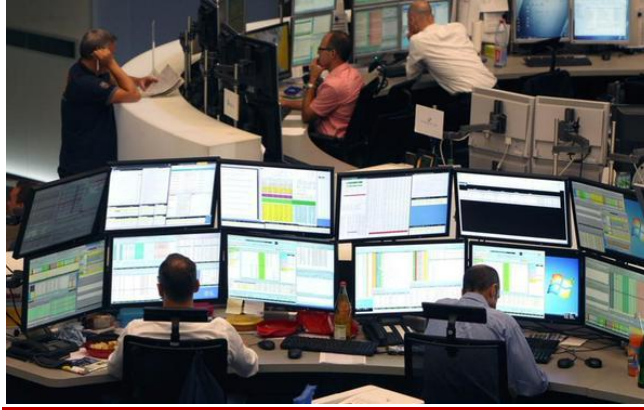


Οικονομικά - Εταιρικά Νέα



Σε νέο υψηλό επίπεδο-ρεκόρ κινούνται οι τιμές των μετοχών παγκοσμίως

Οι τιμές των μετοχών σε παγκόσμιο επίπεδο έφθασαν σε νέα υψηλά επίπεδα σήμερα, με τις ευρωπαϊκές αγορές να συμμετέχουν στο πάρτι, καθώς οι πρώτες ενδείξεις υποδηλώνουν ότι το 2018 θα είναι ένα ακόμα έτος συγχρονισμένης παγκόσμιας ανάπτυξης υπό την καθοδήγηση μίας πολύ καλής ευρωπαϊκής οικονομίας.

Ο παγκόσμιος δείκτης μετοχών της MSCI, που παρακολουθεί τις μετοχές σε 47 χώρες, κινήθηκε σήμερα σε νέα υψηλά ρεκόρ, έχοντας σημειώσει χθες τη μεγαλύτερη ημερήσια άνοδο εδώ και περισσότερο από δύο εβδομάδες. Σημειώνεται ότι το 2017 ήταν η καλύτερη χρονιά για τον δείκτη αυτό μετά το 2009.

Ο πανευρωπαϊκός δείκτης άνοιξε με άνοδο 0,3%, ακολουθώντας τα κέρδη των μετοχών στην Ασία και τις ΗΠΑ, καθώς οι έρευνες για τον μεταποιητικό τομέα έδειξαν ισχυρό ξεκίνημα της ευρωπαϊκής οικονομίας το 2018.

Το ευρώ κινείται κοντά στο χθεσινό υψηλό επίπεδο 4μήνου των 1,2081 δολαρίων. «Οι επενδυτές ζύπνησαν το νέο έτος, προσβλέποντας σε μία ακόμα χρονιά με εύρωστη ανάπτυξη και πολύ περιορισμένους πωτικούς κινδύνους», δήλωσε οικονομολόγος χρηματοπιστωτικής εταιρείας. «Το αντίστροφο είναι οι πωλήσεις στις αγορές ομολόγων: η άποψη ότι οι πληθωριστικές πιέσεις μπορεί να είναι πιο ισχυρές από ότι αναμενόταν και οι κεντρικές τράπεζες θα μπορούσαν να έχουν μία ελαφρά πιο επιθετική προσέγγιση σε σχέση με ότι θεωρείτο πριν», πρόσθεσε.



Η ΕΚΤ εισέρχεται σε διετή περίοδο αλλαγών

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα εισέρχεται σε διετή περίοδο αλλαγών στα πρόσωπα που στελεχώνουν τα κορυφαία όργανα, περίοδο που πρόκειται να κορυφωθεί με την επιλογή του διαδόχου του προέδρου Μάριο Ντράγκι.

Συνέχεια...

Μέχρι το τέλος του 2019, λήγει η θητεία των πέντε από τους επτά ανώτερους αξιωματούχους της Τράπεζας. Η πολιτική, το φύλο, αλλά και οι ικανότητες θα καθορίσουν την επιλογή των υποψηφίων. Η ίδια η ΕΚΤ ελάχιστο ρόλο θα διαδραματίσει, αφού η ισορροπία δυνάμεων μεταξύ των ευρωπαϊκών κρατών θα είναι το αποφασιστικό στοιχείο. Πρώτη κίνηση θα είναι η επιλογή νέου αντιπροέδρου που θα αντικαταστήσει τον Πορτογάλο Βίτορ Κονστάσιο.

Σύμφωνα με το Bloomberg ως διάδοχος του Ντράγκι προαλείφεται ο Γενς Βάιντμαν, ωστόσο η επιλογή ενός Γερμανού εμπεριέχει κινδύνους αφού οι αγορές θα φοβηθούν απότομη έξοδο από το πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης. Πάντως, οι αναλυτές εκτιμούν ότι, ανεξαρτήτως προσώπων, ο πραγματισμός και τα οικονομικά στοιχεία θα είναι οι παράγοντες που θα καθορίσουν την πολιτική της ΕΚΤ.



Την ολοκλήρωση αιολικού πάρκου στις ΗΠΑ ανακοίνωσε η Τέρνα Ενεργειακή

Την ολοκλήρωση του αιολικού πάρκου "Fluanna I" στην περιοχή Scurry County στο Τέξας, το οποίο πλέον έχει τεθεί σε εμπορική λειτουργία, ανακοίνωσε η Τέρνα Ενεργειακή, μέλος του Ομίλου ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ.

Σύμφωνα με την ανακοίνωση, η κατασκευή του ξεκίνησε τον Δεκέμβριο του 2016 και ολοκληρώθηκε εντός χρονοδιαγράμματος σε λιγότερο από 12 μήνες.

Το Fluanna I έχει συνολική ισχύ 155,4 MW και αποτελείται από 74 ανεμογεννήτριες (Siemens / Gamesa). Η ετήσια παραγόμενη ηλεκτρική ενέργεια αντιστοιχεί στην κάλυψη των ενεργειακών αναγκών περισσότερων από 46.000 νοικοκυριά.

Σημειώνεται ότι για τη χρηματοδότηση της επένδυσης, η Τέρνα Ενεργειακή συνεργάστηκε με τον επενδυτικό οργανισμό Copenhagen Infrastructure Partners (CIP), καθώς και με ομάδα τραπεζών.

Το συνολικό κόστος της επένδυσης αγγίζει τα 250 εκατ. δολάρια.

Με τη λειτουργία του νέου αιολικού πάρκου, η συνολική εγκατεστημένη ισχύς του Ομίλου Τέρνα Ενεργειακή στις ΗΠΑ ανέρχεται στα 293 MW. Υπενθυμίζεται ότι η εταιρεία λειτουργεί ένα ακόμη αιολικό πάρκο ισχύος 138 MW στις ΗΠΑ, στην περιοχή Elmore County του Idaho, ενώ προωθεί κι άλλες επενδύσεις στην αγορά των ΑΠΕ στις ΗΠΑ.

Η συνολική εγκατεστημένη ισχύς του Ομίλου πλέον ανέρχεται σε 941 MW. Ο Όμιλος, εκτός από τις ΗΠΑ έχει εγκαταστήσει 516 MW στην Ελλάδα, 102 MW στην Πολωνία και 30 MW στη Βουλγαρία. Ταυτόχρονα, ο Όμιλος διαθέτει υπό κατασκευή ή έτοιμες προς κατασκευή εγκαταστάσεις ΑΠΕ ισχύος 208 MW στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Συνολικά, η εταιρεία λειτουργεί, κατασκευάζει ή έχει πλήρως αδειοδοτήσει 1.149 MW εγκαταστάσεων ΑΠΕ, στην Ευρώπη και την Αμερική. Στόχος της εταιρείας είναι να προσεγγίσει το μέγεθος των 2.000 MW έργων ΑΠΕ σε λειτουργία σε όλες τις χώρες δραστηριότητάς της.

2018

“Αυτοί είναι οι 10 παγκόσμιοι κίνδυνοι για το 2018”

Στην είσοδο του 2018 και όπως και κάθε χρόνο, σε μια εκτενή ανάλυση προχωράει το κέντρο γεωπολιτικών μελετών Eurasia, σε μια απόπειρα να αποκρυπτογραφήσει τους φανερούς, αλλά κι αθέατους κινδύνους για το νέο έτος.

Όπως σημειώνει η EurAsia: «Το 2018 δεν εισέρχεται με αισιοδοξία». «Πέρσι, η υφήλιος έμπαινε σε μια περίοδο γεωπολιτικής ύφεσης, καθώς με την εκλογή του Τραμπ στην προεδρία των ΗΠΑ, εισήλθαμε σε μια εν δυνάμει ψυχροπολεμική κατάσταση που πλέον είναι πιο κοντά προς αυτό το ενδεχόμενο, παρά στο ενδεχόμενο να εκτονωθεί», σημειώνεται στον πρόλογο. «Οι προκλήσεις που έχει θέσει ο Τραμπ αφορούν στην προσέγγιση του στις διεθνείς σχέσεις, η οποία είναι αποτέλεσμα της μονομερούς ατζέντας του, η οποία με την σειρά ης προκαλεί σύγχυση τόσο σε φίλους των ΗΠΑ, όσο και σε εχθρούς της χώρας: Τί ακριβώς αντιπροσωπεύει πλέον η Αμερική; Τί ελπίζει να κατορθώσει η κυβέρνηση Τραμπ; Είναι πραγματιστής ή επαναστάτης; Είναι το σύνθημα του «Να κάνουμε την Αμερική σπουδαία ξανά» όντως πολιτικός στόχος ή αποτελεί επικοινωνιακό τέχνασμα;», είναι κάποια από τα ερωτήματα που θέτει το άρθρο. Συνέχεια...

«Η πτώση των ΗΠΑ θα επιταχυνθεί κατά το 2018 καθώς η έλλειψη στρατηγικής κατεύθυνσης εκ μέρους του Τραμπ, η αμερικανική παγκόσμια δύναμη αρχίζει να σβήνει σιγά σιγά», επισημαίνεται στην ανάλυση, η οποία προχωράει στους 10 σημαντικότερους κινδύνους για την χρονιά που μόλις μπήκε:

Η Κίνα γεμίζει το γεωπολιτικό «κενό» στην Ασία: Το 19ο συνέδριο του ΚΚΚ, τον περασμένο Οκτώβριο, επιβεβαίωσε τη δύναμη του κινέζου προέδρου Σι Τζίνπινγκ που είναι πια και επίσημα ο πιο ισχυρός ηγέτης της Κίνας από την εποχή του Μάο Τσε Τουνγκ. Μέχρι πρότερου, η Κίνα απέρριπτε κάθε νύξη περί παγκόσμιας ηγεμονίας, αλλά μέσα στο 2017 το Πεκίνο άλλαξε το τροπάριο του: Με τον Σι να έχει πλέον αρκετή δύναμη στο εσωτερικό της χώρας και την Ουάσινγκτον να αποσύρεται από τον παραδοσιακά ηγετικό της ρόλο στην ΝΑ Ασία, η Κίνα δείχνει διατεθειμένη να γεμίσει το κενό εξουσίας που δημιουργεί η απουσία των ΗΠΑ.

Δυστυχήματα: Μπορεί να μην βρισκόμαστε στο κατώφλι ενός Τρίτου Παγκοσμίου Πολέμου, αλλά η υφήλιος είναι πλέον πιο επικίνδυνη, τόσο ελλείψει ενός παγκόσμιου παίκτη που να εγγυάται την ασφάλεια, όσο και ελέω την εμφάνιση διαφόρων υποεθνικών και μη-εθνικών δυνάμεων ικανών για αποσταθεροποίηση. Ανάμεσα στις σημαντικότερες εστίες δυστοχημάτων, το Eurasia αναφέρει τις κυβερνοεπιθέσεις, την Βόρεια Κορέα, την Συρία, την Ρωσία αλλά και τρομοκρατικά χτυπήματα κυρίως στη Μέση Ανατολή, την Βόρεια Αφρική και την ΝΑ Ασία.

Ψηφιακός Ψυχρός Πόλεμος: Με τις τεχνολογικές επαναστάσεις να διαδέχονται η μια την άλλη, πλέον το κέντρο βάρους - και η πιθανή αιτία - ενός πιθανού πολέμου έχει μεταταθεί στην απόκτηση της ψηφιακής πληροφορίας, με πολλές οργανώσεις να επιθυμούν να την έχουν υπό τον έλεγχο τους. Ωστόσο, όπως σημειώνει το άρθρο, το νεώτερο κύμα τεχνολογικών καινοτομιών έρχεται σε μια χρονική συγκυρία όπου επικρατεί μια ευρύτερη ένταση εντός της αγοράς του Διαδικτύου και της τεχνολογίας -κι αυτό είναι κάτι που αναμένεται να παίξει τον ρόλο του για τις διεθνείς χρηματαγορές μέσα στο νέο έτος.

Μεξικό: Η χώρα θα έχει μια κρίσιμη χρονιά για την περαιτέρω ανάπτυξη της, καθώς εκτός από τις προεδρικές εκλογές της 1ης Ιουλίου, εκκρεμεί η έκβαση της επαναδιαπραγμάτευσης για την Συμφωνία Ελεύθερου Εμπορίου στη Βόρεια Αμερική (NAFTA). Οι διαπραγματεύσεις χαρακτηρίζονται από τις μεγάλες απαιτήσεις που έχουν οι ΗΠΑ έναντι των δύο άλλων χωρών, θέτοντας υπό αμφισβήτηση την αναφερόμενη συμφωνία έπειτα από 23 χρόνια εφαρμογής. Οι αμερικανικές προτάσεις για τη δραστηκή αλλαγή του πλαισίου εφαρμογής της συμφωνίας προκειμένου να μειωθεί το εμπορικό έλλειμμα των ΗΠΑ έχουν προκαλέσει κλίμα απαισιοδοξίας.

Σχέσεις ΗΠΑ-Ιράν: Ο Τραμπ, καλώς ή κακώς, θεωρεί το Ιράν ως τη ρίζα όλων των δεινών στον κόσμο σήμερα. Ετσι, είναι φυσικό να κλιμακώνεται η διεθνής ανησυχία μετά τη πρόσφατη δήλωση-«βόμβα» του Ντόναλντ Τραμπ ότι δεν επικυρώνει τη συμφωνία για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, γνωστή κι ως Joint Comprehensive Plan of Action (JCPOA). Η συμφωνία είναι πιθανό να επιβιώσει καθ' όλη την διάρκεια του έτους, αλλιώς όλη η περιοχή θα βυθιστεί στο χάος. Στα σχέδια των ΗΠΑ είναι μια ολιστική προσέγγιση του ζητήματος, όπερ και σημαίνει ισχυρότερη υποστήριξη στη Σαουδική Αραβία, ενώ φυσικά και θα επιβληθούν κυρώσεις από την Ουάσινγκτον σε περίπτωση που η Τεχεράνη πραγματοποιήσει πυραυλικές δοκιμές. Λάδι στη φωτιά αναμένεται να ρίξει και η δημόσια στήριξη του Τραμπ στις αντικυβερνητικές διαδηλώσεις που λαμβάνουν χώρα στο Ιράν.

Η διάβρωση των θεσμών: Μια πολύ σημαντική εξέλιξη μέσα στο 2018 θα είναι η διαρκώς μειωμένη εμπιστοσύνη των πολιτών απέναντι σε θεσμούς, όπως η Ε.Ε. ας πούμε. Σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του ανεπτυγμένου κόσμου (με εξαίρεση την Ιαπωνία), η λαϊκή εμπιστοσύνη σε τεχνοκρατικούς-γραφειοκρατικούς θεσμούς φθίνει επικίνδυνα, ως αποτέλεσμα της πολιτικής ανάμειξης εντός των κόλπων τους.

Προστατευτισμός: Εξαιτίας της πολιτικής πίεσης από τα πάσης φύσεως λαϊκιστικά κόμματα αλλά και της γενιότερης γεωπολιτικής ύφεσης, ο προστατευτισμός επιστρέφει. Η άνοδος των αντισυστημικών κι αντικαθεστωτικών κινήσεων σε ανεπτυγμένες αγορές έχει αναγκάσει πολλούς νομοθέτες να υιοθετήσουν μια πιο μερκαντιλιστική προσέγγιση στον παγκόσμιο οικονομικό ανταγωνισμό. Με τον μερκαντιλισμό να επιστρέφει και τις κυβερνήσεις να προσπαθούν να χειραγωγήσουν τις αγορές προς όφελός τους, ειδικά στην περίπτωση της Κίνας που, λόγω χάρη, προσπαθεί διαρκώς να αγοράσει λιμάνια σε όλο τον κόσμο με σκοπό να ελέγχει ένα τεράστιο τμήμα της αλυσίδας εφοδιασμού για βασικά εμπορεύματα και να διαμορφώνει τους εμπορικούς δρόμους για τις εξαγωγές της.

Ηνωμένο Βασίλειο: Το 2018 ενδέχεται να είναι ακόμη χειρότερο για τη χώρα καθώς το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (άρθρο 50) της 15ης Δεκεμβρίου 2017 ενέκρινε κατευθυντήριες γραμμές για τη δεύτερη φάση των διαπραγματεύσεων για το Brexit και όπως φαίνεται τα θέματα που είναι τώρα προς συζήτηση ανάμεσα στα έτερα μέρα είναι περισσότερο περίπλοκα και διχαστικά απ' ό,τι φαινόταν αρχικά. Εναν ακόμη «πνοκέφαλο» για την Τερέζα Μέι αποτελεί και το θέμα με τα σύνορα στη Βόρειο Ιρλανδία. «Ως προς τα ιρλανδικά σύνορα, παραμένουν κάποιες διαφορές που απαιτούν περαιτέρω διαπραγματεύσεις και διαβουλεύσεις», σχολίασε προ εβδομάδων η Τερέζα Μέι εξωραϊζοντας την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί.

Πολιτικές Ταυτότητας στην Νότια Ασία: Ενα ακόμη πρόβλημα που απειλεί το 2018 είναι η αναζήτηση πολιτικής ταυτότητας για δεκάδες εθνικότητες, όπως οι Ροχίνγκια, που συνωστίζονται στην ΝΑ Ασία. Η τάση αυτή δημιουργεί προκλήσεις και προβλήματα και έρχεται με την μορφή του Ισλαμισμού, την αποστροφή απέναντι σε κινεζικές ή άλλες μειονότητες αλλά κι έναν ολοένα αυξανόμενο ινδικό εθνικισμό.

Η ασφάλεια στην Αφρική: Μέσα στο 2018 θα υπάρξουν εξωγενείς αρνητικές «διαρροές» από την περιφέρεια της ηπείρου προς το εσωτερικό της, απειλώντας την εύρυθμη λειτουργία. Ο βασικότερος κίνδυνος είναι η ανάδυση της τρομοκρατίας της Al Shabaab στην Ανατολική και αυτή της Al Qaeda στη Δυτική Αφρική.



Οι παλιές συνήθειες απειλούν την Ιταλία

Είναι μια ηλιόλουστη ανοιξιάτικη ημέρα και οι Ιταλοί ξυπνούν με μια νέα Βουλή. Κανένα από τα ιταλικά πολιτικά κόμματα δεν συγκεντρώνει κοινοβουλευτική πλειοψηφία, ωστόσο όλα διεκδικούν τη νίκη στις εκλογές. Το αντισυστημικό Κίνημα των Πέντε Αστέρων έχει λάβει τον μεγαλύτερο αριθμό ψήφων, το Forza Italia του Σίλβιο Μπερλουσκόνι και η Λέγκα του Βορρά αποτελούν τη μεγαλύτερη κοινοβουλευτική ομάδα, ενώ το κεντροαριστερό Δημοκρατικό Κόμμα έχει εξασφαλίσει τις περισσότερες έδρες, ως μεμονωμένο κόμμα. Εξαιτίας του εκλογικού νόμου η σύσταση κυβερνητικού συνασπισμού –κάτι συνηθισμένο στην ιταλική πολιτική– φαντάζει απίθανη. Αυτό είναι το υποθετικό σενάριο που ενδέχεται να αντιμετωπίσει η τρίτη μεγαλύτερη οικονομία της Ευρωζώνης στις αρχές του 2018. Μέχρι τα τέλη του 2017 οι δημοσκοπήσεις έδειχναν πως οι τρεις βασικοί πολιτικοί σχηματισμοί θα προσελκύσουν μεταξύ του 24% και του 35% των ψήφων. Υπάρχει ο κίνδυνος το πολιτικό αδιέξοδο να ωθήσει την Ιταλία να εφαρμόσει τις παλιές της συνήθειες. Η νέα κυβέρνηση θα έχει κληρονομήσει ανάπτυξη στο υψηλότερο επίπεδο από το 2010, με τις εξαγωγές και τη μεταποίηση να ενισχύονται και το ποσοστό της απασχόλησης να έχει επιστρέψει στο προ κρίσης επίπεδο. Οι ιταλικές τράπεζες φαίνεται πως απέφυγαν την κατάρρευση, παρά το γεγονός πως βαρύνονται από μη εξυπηρετούμενα δάνεια ύψους 175 δισ. ευρώ.

Οι προηγούμενοι Ιταλοί πρωθυπουργοί είχαν εφαρμόσει ορισμένες μεταρρυθμίσεις. Ο Μάριο Μόντι είχε μεταρρυθμίσει το συνταξιοδοτικό σύστημα το 2011, ενώ ο Ματέο Ρέντσι είχε καταφέρει να υπερσκελίσει ένα παλιό ταμπό απορρυθμίζοντας την εργασιακή νομοθεσία. Απλουστεύτηκε επίσης και το ιταλικό πτωχευτικό δίκαιο. Παρ' όλ' αυτά, η Ιταλία εξακολουθεί να είναι αντιμέτωπη με πολύ υψηλό δημόσιο χρέος και με δαιδαλώδη δημόσια διοίκηση.

Κανένα από τα βασικά πολιτικά κόμματα της Ιταλίας δεν προσφέρει λύση στο πρόβλημα δημοσίου χρέους της χώρας, το οποίο βρίσκεται στο 132% του ΑΕΠ και είναι το δεύτερο υψηλότερο της Ευρωζώνης μετά της Ελλάδας. Οι προεκλογικές υποσχέσεις που είχαν δώσει τα βασικά πολιτικά κόμματα θα μπορούσαν να επιδεινώσουν το πρόβλημα: Ο Λουίτζι ντι Μάιο, ηγέτης του Κινήματος των Πέντε Αστέρων, θέλει την εισαγωγή καθολικού βασικού εισοδήματος. Ο Σίλβιο Μπερλουσκόνι έχει υποσχεθεί την αύξηση του κατώτατου μισθού στα χίλια ευρώ τον μήνα. Το Δημοκρατικό Κόμμα, του Ματέο Ρέντσι, και η Λέγκα του Βορρά έχουν υποσχεθεί μείωση της φορολογίας. Τα πολιτικά κόμματα αποφεύγουν επίσης να καταπιαστούν με τη δυσλειτουργική γραφειοκρατία και το περίπλοκο νομικό πλαίσιο της χώρας, τα μεγαλύτερα εμπόδια για την προσέλκυση επενδύσεων. Ενώ πόλεις που έχουν καλή διοίκηση, όπως το Μιλάνο, κατορθώνουν να προσελκύουν επενδύσεις και εργαζομένους με υψηλές αμοιβές, οι πόλεις του ιταλικού Νότου στενάζουν υπό το βάρος πολύ υψηλής ανεργίας, φτώχειας και εγκληματικότητας. Υπάρχει η ανησυχία πως οι Ιταλοί, απογοητευμένοι από τα σημερινά πολιτικά τους κόμματα, δεν θα προσέλθουν στις κάλπες. Το ποσοστό συμμετοχής στις βουλευτικές εκλογές υποχωρεί προς το επίπεδο του 70%, από το σχεδόν 90% πριν από 25 έτη. Στις πρόσφατες τοπικές εκλογές στην Σικελία ψήφισαν λιγότεροι από το 50% του εκλογικού σώματος. Αν επαναληφθεί αυτή η τάση και στις βουλευτικές εκλογές, τότε ανεπιθύμητος νικητής θα αναδειχτεί η απάθεια.

LISA LUCCA/ REUTERS BREAKINGVIEWS

A set of charts from the WSJ summarizing some of the key developments in financial markets in 2017



l excep-
For the
interna-
better.
chmarks
near highs
boosted
technol-
panies,
chronized
n growth
the
nd unex-
ion read-
central-
traloose.
er taxes
the rally
ling the
Average
he most
its best

-USA In-
non-U.S.
veloped
i, ended
, com-
nce for

stocks
as U.S.
e final
e Dow
118.29
719.22.
down
, to
asdaq
oints,
e Dow
Com-
28%,
r. All
r best
since

mark-
d Eric
ger at
Man-

ds are
next
one be-

major thi
corporat
tax saving
ing to spe
than Corp
ing dire
Equity Pa
have savi
new empl
tories? Bu
Buy back
That'll be
to look at
For n
traders v
tight, wit
ing hands
session
Year's Da
Yearly
globe w
Kong's H
36% in 2
since 200
vanced 2
South Ko
22%, pos
gains for
2009.
Japan
age rose
gest inc
London?
100 gain
year at
The r
surprise
"The
list of
rattled
did," s
managi
vestmen
Life Inv
Som
questic
room
move
large g
U.S.
"All
mushr
ties, c
Alain
asset
nérale
with t
we've

Companies in the S&P 500 earnings, according to FactSet. into emerging markets this tions from corporate execu-